

Za prof. Ing. Václavem Novákem, DrSc.

Dne 9. února 2020 zemřel prof. Ing. Václav Novák, DrSc.

Narodil se 28. července 1924 v Praze. Po ukončení studia na státní reálce v Praze v roce 1942 absolvoval dvouletý abiturientský stavební kurz při Vyšší průmyslové škole stavební v Praze 1. Od roku 1943 až do konce druhé světové války byl totálně nasazen v německé firmě s centrálou v Berlíně jako kreslič. Po válce v letech 1945 až 1948 absolvoval Fakultu inženýrského stavitelství ČVUT v Praze. Na doporučení akademika Bechyně pak získal prázdninové stipendium u Ministerstva pro kulturu a urbanismus v Paříži. Po absolvování vojenské služby v roce 1950 nastoupil jako asistent na Ústav speciálních konstrukcí ze železobetonu Fakulty architektury a pozemního stavitelství ČVUT v Praze, později působil na Katedře betonových konstrukcí a mostů Fakulty stavební, která vznikla sloučením několika fakult. V roce 1959 obdržel vědecko-pedagogický titul docenta pro obor železobetonové konstrukce. V roce 1973 mu byla udělena vědecká hodnost CSc. a v roce 1983 hodnost DrSc. V roce 1984 byl jmenován profesorem v oboru betonových konstrukcí a v roce 2005 obdržel titul emeritního profesora. Přednášel řadu předmětů v oblasti železobetonových konstrukcí pozemních staveb, podílel se na založení nového oboru pozemní stavby a spolupracoval i se sesterskými katedrami, byl předsedou závěrečných zkoušek v Praze, Brně, Bratislavě a Žilině. Je autorem a spoluautorem mnoha odborných článků a publikací z oboru konstrukce pozemních staveb, je spoluautorem dvou celostátních vysokoškolských učebnic a čtyř svazků Technického průvodce.

Spolupráce prof. Nováka s praxí byla velmi široká. Jako soudní znalec v oboru stavebnictví odvětví stavby průmyslové, obytné a zemědělské – stavební konstrukce vypracoval přes 300 znaleckých posudků. Podílel se na záchraně a rekonstrukci mnoha historických a kulturních památek, které

mají obrovský význam pro český národ. Spolu s prof. A. Jílkem, DrSc., navrhl a podílel se i na realizaci zajištění stability severní věže baziliky svatého Jiří na Pražském hradě a na dalších rekonstrukcích v areálu Pražského hradu. Jako expert v týmu odborníků z ČVUT se uplatnil při přesunu děkanského chrámu Nanebevzetí Páně v Mostě, který byl v roce 1975 posunut o tři čtvrtě kilometru. Významná byla i jeho činnost v týmu pro výstavbu stanice pražského metra Muzeum a výstavbu nové budovy parlamentu v Praze, kde např. navrhl stabilizaci severovýchodní věže budovy Národního muzea, kde došlo k poruše v důsledku ražby tunelu metra. Podílel se i na posuzování významných staveb, např. dostavby Národního divadla, Paláce kultury aj.

V roce 1971 prof. Novák obdržel čestné uznání Fakulty stavební ČVUT v Praze, v následujícím roce byla jeho práce oceněna Cenou ministra školství ČSR, v roce 1980 obdržel diplom „Budovatel jaderného programu“ za projekty rekonstrukcí Škodových závodů, mj. haly, kde byl vyroben první jaderný reaktor pro elektrárnu v Temelíně. V roce 1984 obdržel bronzovou Felberovu medaili III. stupně a v roce 1989 stříbrnou Felberovu medaili II. stupně, obě za významné zásluhy o rozvoj ČVUT v Praze.

V jeho osobě ztrácí inženýrská veřejnost, akademická obec Fakulty stavební ČVUT v Praze, jeho spolupracovníci i blízcí významného a uznávaného vysokoškolského pedagoga, pilného autora řady článků a publikací i učebních textů, vynikajícího inženýra, který se podílel na záchraně a rekonstrukci mnoha historických a kulturních památek, jakož i člověka, který ochotně předával své velké zkušenosti mladším generacím.

Všichni budeme na prof. Václava Nováka s úctou vzpomínat jako na přímého a čestného člověka, učitele a rádce.

prof. Ing. Jaroslav Procházka, CSc.

